

ALBION T



Atiduok Tėvynen, ką privalai!

L L K S

JUOZAS AVIŠAUS TĖVŪNĖJOS

ORGANAS

Nr. 1

1953 M. sausis - vasaris mėn.

Tankusis Pušynas ..... 1953 m.

Iduok Tėvynei, ką privalai!

L K S

Jožapavišiaus Tėvūnijos  
O r g a n a s

1 / 5 / ..... sausio - vasario mėn. .... 1953

L i n g u o n ė l i s.

Naujųjų metų slenkinyje

Mūsų tauta vėl užvertė vieną savo istorijos, gausiai sukruvintą tautos sūnų ir dukrų ju, kurie pareikalavo žiaurioji viso pasaulio tironija - bolševizbas.

Šitas mūsų tautos istorijos lapas liks an žemės gyvas ir žinomas, visems laisvoje pasaulyje tautoms, kad pavirgta lietuvių tauta jau aštuoneri metai, kovoja prieš žiauru okupantą. Ji kovoja su tity tautų pavergimui ar išnaudojimui, ne už kokias fašistines idėjas, kaip šandien mus apkalta mūsų pavergėjas " taikos stovykla." Mes kovojame už šventą savo tikybą, už tautines tradicijas, už suvereninę tautos laisvę ir mielą bočių žemę, kurioje gimę užaugome.

Mes einame tuo keliu, kuri nustato šviesus žmogaus, ir teisingai protaujas žmogaus protas. Joki mokslo dogma neprieštaraus šiai tiesai - kad žmogus pasauly turi teisę naudotis pasaulio gerybėmis, o dar didesnę teisę turi tauta.

Atels dienakuomet " Taikos stovyklos " "herojų" žverišky darbų paslaptys bus išaiškintos, raudooniėsiems tautų bodeliams bus nuplėštes kaukės ir visi jie bus pasodinti i kaltinamųjų suolą.

Šis Lietuvos tautos istorijos sukruvintasis lapas, bastiesos liuditojas ir gyvas faktas, kuris

ys visur šandieninius " taikos stovyklės  
 us, kurie pralenkė visus iki šioliai žinomus  
 sulyje buvusius tautų žudikus.  
 iandien Lietuvas sūnus ar dukra, kuris tikrasi-  
 na savo bočių garbingą praeiti, ar nori kiek  
 isviliau pagalvoti, tam savo Tėvynėje vietos  
 Ji turi globėti šaliosios Lietuvos girios.  
 jei ne tai "taikos apaštolai "ištrems i " tai-  
 os stovyklą ",kurioje liksi šaltųjų Stepių  
 ka.

surūs okupantai supraskite ir teisingai  
 ievokite ! - ar jūsų čia tėvynė?. Nė ! Je  
 atėjūnai ir jėga pavergę, norite tapti  
 tautes šeimininkais. Norite, kad jums vienam  
 priklausytų visos mūsų tautos gerybės. Toki  
 šeimininkų lietuvių tauta nepripažysta, kurie  
 plėšia mūsų kraštą ir eina prieš tautos valią.  
 Atėjūnai ne gaki tapti mūsų tautos šeimininkais  
 Kas yra tikrieji šeimininkai? Ar tie, kurie isi-  
 gyna turtą savo darbu!, ar tie kurie apiplėšia  
 ir pasisavina svetimą turtą? savaine aišku, kad  
 tie, kurie teisingai išigijo tą ar kitą daly,  
 ir bus tikrieji šeimininkai, kurie ir turi  
 pilną teisę ginti bet kokį kaimą. Lietuvos še-  
 mės tikrieji šeimininkai buvo ir bus lietuviai,  
 nes jie vieni molaistė ją sunkaus darbe pra-  
 kaitu. O šiandien niekšai pavergėjai drista  
 laistyti ją Lietuvos sūnų ir dukrų krauju. I  
 plikais durtuvais švaistydamiesi, užsimojė  
 žvėriškus tikslus prieš mažą mūsų tautą, norė-  
 žami savo čekiškais kraviniais batais visiškai  
 sutrypti tautinio suverenizmo teises, nedlai-  
 kydami jokio žmoniškumoje atėjo ir trypia  
 mūsų brangią Tėvynę grasindami - " Kas nepaklusite  
 mūsų ir nebranginsite Staline, virssite tik kraujo  
 dėme!"

Ne! lietuvių tauta nenusigas ir nepaklus paver-  
 gejų. Tautų grobuonis - bolševizmas pavergtų tautų  
 lavonais užsiryš. Bolševizmas gali praryti medžia-  
 ginę mūsų tautos dalį, bet jis neįstengs praryti  
 galingos tautos dvasies, kuri gimė mūsų kunigaik-  
 ščių pilyse, prie šventosios ugnies, kurą kureno

tos ir kilnios Lietuvos dukros - vaidilutės.  
Prietas šventosios ir amžinai rusenančios  
lės gimė mūsų brangios Tėvynės meilė tenai  
ė mūsų tautinės tradicijos tenai gimė ir  
stuvos kunigaikštis Vytautas Didis, kurį  
10 metais su kilniais mūsų tautos sūnais ja-  
girie kautynės irasė Lietuvos tautos istorijos  
lapas pergales žodžius - tiesa nugali klaidą.

Tai ir mūsų Lietuvos Laisvės Kovos Sąjūdžio  
mos kovos išlietas kraujas neliks kraujo  
kaip didžiuojasi mūsų pavergėjai "Taikos  
vles" "herojai". Jų padarytieji žygiai  
idelis inasas artėjančiai laisvei, nor jia  
re kautynėse už Tėvynės laisvę, bet jų dvasia  
amžiams bus gyva mūsų tautoje. Šitas istorijos  
lapas bus gyvas, kaip laisvės kovotojų patriotų  
partizanų krauju irasyti tautos istorijoje ir-  
žai yra gyvi - Aš žunu brangi Tėvynė, bet tu kel-  
kis su galinga tautos dvasia! Šių laisvės kov-  
kovotojų krauju istorijos puslapy irasytieji  
žodžiai neliks tušti. Šių metų gruodžio mėn.  
4 d. JAV Niujorko mieste, SNO posėdyje, Lietuvos  
ministras Pevilo Žadeikis žodžiais prabilo mūsų  
tautos dvasia, kuri "Taikos Stovyklą" atstovą  
Višinski mūsų tautos priešą, privertė teisingai  
teisintis prieš viso laisvojo pasaulio tautų  
atstovus. Višinskis neistengė pateikti tokių  
argumentų, kurie apgintų "Taikos Stovyklą",  
kad jį nėra agresorė. Nors jis visai teisinosi  
ir irodinėjo melagingus faktus apie Lietuvos  
savanorišką prisijungimą prie Tarybų Sąjungos,  
tačiau jam nepvyko apginti laisvųjų pasaulio  
tautų atstovų. Šitas mūsų tautos istorijos  
lapas su išretintomis kovotojų gretomis, kuriame  
yra irasyti LLKS-džio partizanų krauju šie  
žuvusiųjų žodžiai - Aš žunu brangi Tėvynė, bet  
tu kelkis su galinga tautos dvasia!

Taip šitas mūsų tautos 1952 metų istorijos  
puslapis užsivertė ir liks amžinai išsėtis  
su mylimųjų tautos sūnų ir dukrų kraujais ir  
irasytais. Ir su mūsų ministru Pevilo Žadeikio  
nomerandumu Tarybų Sąjungai, kuri pasikėsino i

reiklausomybę 1940 metais. Šie visi  
 liko mūsų tautos istorijoje, kurie  
 daugelį metų visus tautiečius į laisvės kovą  
 . Būnda pavergtos tautos dvasia. Ji reikalauja  
 ergtai kovoti už laisvės. Povilo Kadeikio žodžiais  
 išė visam pasauliui, kad ji nenurims tol, kol  
 vienas pavergėjas tryps jos gimtina.  
 vynes melle dvasia ir mūsų laisvės kovo to  
 de ir ves į laisvės kovą, pakol žiaurus okupant  
 bus išvytas! Su dideliu širdies skausmu  
 kovusių kovos brolių, bet kartą dar su didesniu  
 žymu vestintą nelygią kovą prieš pavergėjas  
 me šiuos senuosius metus. Ir senųjų metų  
 rodiu dužiai tūlieje nakties gūnmoje iš-  
 muso dvylika ir tų metų istorijos lapas užsiverdė.  
 Prieš mūsų akis atsivertė naujas baltas  
 al tuteis istorijos lapas su kuriuo atsivertė  
 artu didelės laisvės žadančios perspektyvos.  
 ulaisvės artėjantiomis viltimis sustojome  
 naujųjų metų 1953 metų slenkanyje.

Ko šie Naujiji metai pareikalas iš mūsų tar-  
 tosi ir laisvės kovos Sąjūdiu? Kas bus iragyta  
 šeme baltutėleme Naujųjų Metų istorijos puslapyje?

Viena galima pasakyti kad artėjanti laisvė  
 reikalas dar daugiau ankų iš lietuvių tarpo,  
 nes artėjanti laisvė siutina mūsų pavergėją -  
 bolševizmą, kuris prieš mirti į savo kapą norės  
 kuodangiausiai nusinėsti ankų. Š Būt tas  
 pasaulio ryklio sutimas nenugasdins mūsų, nes  
 mes Lietuvos Laisvės kovotojai - partizanai  
 šaltai ir apgalvotai šojome į atvirą kovą prieš  
 žiaurūji bolševizmą, kuris ryja mūsų tautos  
 sveikasias jėgas.

1 mūsų pareiga ginti tautą nuo terorizavimo,  
 kuri šiandien taip žiauriai vykdo okupantas.  
 Šiam terorizavime darbu su dare mūsų tautos  
 išdavikai, bei visokie šisiginėliai, kurie sąmo-  
 ningai išduoda mūsų sveikasias tautos jėgas į  
 žiaurioje ryklio nasras. Taigi, visų tautiečių  
 šventa pareiga atidengti visus šnipus ir  
 tautos išdavikus partizanams, kurie yra pasirižę  
 už kirsti kelią šiam šnipų pragaištingam tautos  
 naikinimo darbu, ir vesti tokią politiką,

...laisvę ir tautų gražintą demokratiniiais  
indais.

...metai yra viso laisvojo pasaulio pasirodymo  
...per kurias šis laikas visą "taikos stovy-  
...grobvoniški planai.

...Tarybų Sąjunga įvairiose SNO konferencijose  
...noro taikos būdu gražinti pavergtoms tautoms  
...tam tikslui laisvasis pasaulis yra priverstas  
...koncentruoti stipres karuomenės jėgas  
...ropoje ir Azijoje, kurios yra išdėstomos pajūri  
...šinė uždanga", prieš bolševizmo grėsmę laisv  
...pasauliui. Laisvasis pasaulis deda visas  
...gas, kad Sovietų Sąjunga pasitrauktų iš  
...šiu užimtų kraštų taikiu būdu. Kad visoms  
...toms tautoms duotų laisvai apsispręsti. O jei ne,  
...tai karo jėga bus sutriuškintas ir amžiams nu-  
...sluotas nuo žemės paviršiaus bolševizmas.

...taigi brangūs tautiečiai, kurie dar nesate pas-  
...riuvę savo brolių krauju, neklyskite ir nesekite  
...bolševikų, kurie yra jau pakelintį i kapą!

Nepamirškime tiesos ir kėl dar tebestovine  
...aujų metų slenksnyje nesiduokime apdumoni  
...akių bolševikinio melo, kuris šiandien taip pla-  
...čiai yra propaguojamas. ~~Tai~~ Kovos broliai, mūsų  
...tikslas atremti bolševikų melagingą propagandą!

Tam tikslui turime panaudoti visas turias spau-  
...dos priemones, kurios demaskuotų melagingus komu-  
...nizmo planus. Bolševikai deda šiandien visas pas-  
...tangas, kad apgauti viešąją žmonių nuomonę ir  
...demaskuoti tikrusius bolševikinius savo tikslus.  
Tam tikslui bolševikai ruošia taikos kongresus  
...per kuriuos smarkiai propaguoja savo melą - kad  
...Tarybų Sąjunga myli taiką. Tuo pačiu metu  
...Maskvos pastatytos girnos Korėjoje sukasi ir  
...mala tuos žmones, kurie nepasiduoda Maskvos dik-  
...taturai. Nors Suvienintųjų Tautų Organizacija  
...deda visas pastangas šiam karui ir taikiu būdu  
...sureguliuoti Korėjos vidaus problemas.

bet Maskva pr... prileidžia dangstydamosi  
lūnijos ir Kerėjos vyrausybėmis, kurių vardu  
Maskva veda karą Azijoje.

Maskvos tikslas buvo yra ir bus pasaulyje  
kelti neramumus, kuriais pasinaudodami galėtų  
iškepti i valstybių viršūnes ir teną, įgyvendinti  
savo diktatūrą, paverčiant gyventojus betelais  
vergais. Ji nustato tokias politines gaires,  
urios veda ištisas tautas prie visiško nusunki-  
ties morali, tiek ekonomiškai.

Indien ir laisvasis pasaulis pabudo išteta  
- siego ir smarkiai ruošesi žūbtutinems  
kūtinems prieš bolševizmo gresnę, žmogaus teisių  
apgiminimui.

Jau laikas būtų visiems suprasti kas yra bo-  
ševizmas ir kas yra bolševizmo propaganda,  
kurioje slepesi melas, klaida ir kruvinas durto-  
vas-tai valdymo sistema, kurioje generelai  
miršta be ligų, žmonės šaodomi ir kankinami  
be kalčių.

Ši sunki kova, kad ir pareikalavo daug aukų  
ir gal dar daugiau pareikalaus už šventą tikslą  
- tautos laisvę. Bet mūsų tikslas yra ne miršta-  
mas, jo siekai kiekvienas kūriny pasaul y-  
- tai laisvės.

Tai šių devintųjų kovos metų žygia prieš  
bolševizmą turi būti rįštingi ir šaltai apgal-  
voti, kad nepdarytumeme bereikalingų išsišokimų  
kurie gali pakenkti gyvybinėms mūsų tautos  
jėgoms, kuries bus reikalingos lemiamojo išsi-  
laisvinimo momentu.

Apgalvotai ženkime per 1953 Naujųjų Metų  
slenksni, i garbingą kovą prieš žiaurius viso  
pasaulie tironus bolševikus!

Te linksmima visos laisvės kovotojus Naujiji  
Metai!

# R i n v y d a s

V a s a r i o 16 - j i .

Prieš 35 metus, lituvių tauta nusimetus sunkų  
burliokų jungą, pasiskelbė laisva ir neprikau-  
soma Lietuvos valstybė. Ši maža ir žaliųjų klonių  
ir žaliųjų sodų gintare kraštą pripažino laisva  
visas kultūringasis pasaulis.

Be štai 1940 metais Sovietų Sąjunga viena ra-  
lostydama šį mažą savo kaimyną, antrąją  
kartą pradėjo smaugti. Iki beprotiškumo išir-  
tas ir Melietovas ant Lietuvos už tai, kad  
ten tame tyliame ir ramame žydries padangės kraš-  
te, pradėjo užkaišioti raodonosios armijos karėis  
kanalizacijos vamzdžius, okupavo ją.

Po metų laiko, žinos kruvinuosius grobikus iš  
Lietuvos išvijo iš vakarų atrėdėjusi, geležim  
ir plienu pridengta, vokiečių armijos banga.

Baigantis antrajam pasauliniam karui, 1945  
metų rudenį, Sovietų Sąjunga visokeriopai remoma  
Anglijos ir Amerikos valstybių, muždama per var-  
gusia ir iš sekusia vokiečių kari uomeną, vėl  
išbrovė Lietuvon.

Ji baisiai išėlusį visa savo jėga užgulė  
gražiąją Lietuvą. Įsuta puolaukiniai čekistai  
užplūdę iš tolimųjų Azijos kraštų, gaudė lie-  
tuis, trėmė juos į Sibirą, kišo į kakejimus,  
ar net gaudė vietoje.

Kraujas, ašaros ir dejonės užliejo šį mažą  
ir taikų, žaliųjų girių ir gėštųjų pėvų,  
kraštą.

Jau aštuoneri metai, kaip tame linksmame kraš-  
te, nebematyti lietuvaičių puošniuose tautiniuose  
rūbuose, nebe girdėti jų linksmų ir džiugingų  
dainų, nebegirdėti jų skambaus juoke.

Jau aštuoneri metai kaip Lietuvos Rūpintojėlis  
idavė lietuviai ginklą į rankas ir pasiuntė  
jį į sunkią ir ne lygią kovą prieš pavergėją.

1945

Jau aštuoneri metai, kaip iš narsios Lietuvos  
laisvės kovos Sąjūdžio kruzinės plūsta tyras,  
ji toviškas kraujas, už savo kraštą, už savo  
Tėvynės laisvę.

Jau aštuoneri metai, kaip rūpintojėlio pasta-  
tytas Lietuvos partizanas stovi savo Tėvynės  
sargyboje. Jis nebedamas žvarbaus šalčio ir snie-  
go pūgų, nebedamas vasaros kaitrų ir rudens dar-  
ganų, jau aštuoneri metai grūstiasi nuožmose  
utynėse prieš tūkstanteriopai skaitlingesnes  
vergėjų bandas už giedrą ir laisvą savo Tėvy-  
nės vytoju.

Vasario 16 -ji tebus paskutinė švenčiama  
diena - juje ašarose, aimanose ir netikrovėje. Da-  
visi aiškiai matome, kaip raudonojo smako galvos  
Kremliuje, paslūtusio pykčio apimtos, šniekšdamos  
graipto vienos kitas.

Jau nebetoli ta diena, kada šie baisieji smako  
Kremlinės galkvos ~~sušės~~ susiės vienos kitas,  
o tuomet bejėgis šie raudonojo smako kūnas  
nebebus bairus pavergtiesiems kraštams.

Jau nebetoli ta diena, kada Lietuvos partiza-  
nai kartu su savo slapukais, talkininkais ir  
bičiuliais pakels, okupantų išniekintą, savo  
mylimą trispalvę.

Dusliai suskamėję nukris vergijos pančiai.  
Išsisklaidys daugeli metų buvęs bairusis mira-  
žas, pragėdrės žydrieji Tėvynės padangė, plačiai  
ir galingai nuaidės išsiveržusi iš laisvų  
lietuvių krutinių -

" Lietuva, Tėvyne mūsų,  
Tu didvyrių žeme! "

/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/



tes aki i ši besikeičianti  
 ... nuo stiprėjančių saulės  
 ... matote, bendros kovos kovo-  
 lies giružė nuo pirmųjų šie  
 aulės spindulių ir baltu šydu  
 ...irsta gražia grožybe? Kiek čia  
 ...esog angeliška grožybė, kuri pri-  
 vienam laisvės kovotoju garbės vainiką  
 kovoja už laisvę ir žuma kovos lauke!  
 , taip, Tėvai, tai tikrai angeliškas grožis,  
 onas mūsų Tėvynės nekaltybę, tai tikras  
 olis už ką žūna lietuviai! pritarė prt.

...ip jiems besikalbant ir žygiuojant šiaja  
 paniške pro sodybą, kuri tūnojo paniškėje. Iš  
 sodybos pasigirsta balsas - kur jūs einate, žiū-  
 rėkite ana paniške eina daug MVD-tų?! - ir  
 geltonplaukė lietuvaitė ranka parodė i stambią  
 grupę baltomis maskuotėmis apsirengusius  
 MVD-tus. Ta geltonplaukė lietuvaitė žinia  
 kovotojus labai nustebino, ne dėl priešo gausumo,  
 bet dėl šviežaus sniego prismigimo? kuris prie-  
 šui roditė rodo partizanų pėdsakus.

-Tai šiandien vėl teks kentis su tasi mūsų  
 Tėvynės grebuoniais! - pratarė prt. Tėvas. - Kau-  
 tynės tai mūsų kaipo laisvės kovotojų pareiga!  
 kariškai, stragiai atsakė prt. Montė. - Grei-  
 čiausiai bus mus pastėbėję, broliukai, kai ana  
 vakarą mes suėjome i ši miškėli -spėlioje prt.  
 Mauzeris. - Tai dabar turime trauktis iš šie  
 miškėlio, tik kaip čia persikelus i kitą mišką?  
 Čia matyti yra sutrauktos gana stambios priešė  
 jėgos - pro dantis prakėšė prt. Tėvas. - Nėra  
 ilgai ir ko laukti, bet reikia trauktis per ši  
 miškėli i kitą miškėlio pusę. jei ten bus matom  
 nas priešas, patrauksime i kitą mišką -dėstė  
 savo planą prt. Tėvas. - Tai žygiuojame - para-  
 gino prt. Montė. - Gerai, žygiuojame. Ir šie  
 trys kovotojai pasukę skersai miškeklie ėmė  
 žygiuoti, mindami po kojų purų sniego klodą, kuris  
 gana smarkiai priešinosi ir vargino einančius  
 kovotojus. Netik vargino juos bet žymėjo didelius  
 jų pėdsakus....

102

...ta eglaitės šakelė, bėrė  
...ant kovotojų rūbų ir gink-  
...amos kovotojams. Štai  
...Kovotojų akys nukrypo į ten  
...Partizanai nieko blogo ne-  
...stebeje. Jaukose nei sodybose, ome žygiuoti  
...žaliosios pelkės krūmus, kurių priedanga  
...elvojo pasitraukti į didesnį mišką. Patraugdami  
...pro vieną sodybą. Prt. Tėvas sako - "žėikime į  
...šią sodybą, šiaip ar taip einame čia pro šalį.  
...Montė nieko nelaukęs tuoj greitai išėjo į  
...nų ir jaunuovo bėpaveris kambario duris,  
...staiga į jo krutinę išsitiesė "septinapėdės"  
...dis ir baisus žvėriškas čekisto balsas -  
...uki ver!" Prt. Montė staigiu žvilgsniu pamato

...riešais savo kambario pusėje stovinčią baidyklę,  
...baidyklę, kurios kaktoje didelė penkiakampė  
...žaiždė, kuri spoksojo didelėje žeminiėje "E" ž  
...ariškoje kepurėje. Ši baidyklė buvo apsirengusi  
...komunistiškais rūbais, komunistiškus rūbus raižė  
...šimtassitulių, kužios gana gražiai puošė sužėrė-  
...jusi čekistą. Jo suliesėjas veidas persunktas  
...krauju, atrodė lyg komunistų metinos "beždžionės  
...veidas.

Prt. Montė viską veikė sekundėmis. Turėdamas  
...kovos paruoštyje savo mylima kulkesvaidį, jis  
...užtrėnkė duris ir momentu tiesiai iš rankų  
...prāvirdo kulkesvaidį, parake ugnies randa, kuri  
...savo randa šalina priešus iš užgriebtos žemės ir  
...teisingai teise juos. Ta prt. Montės mylimo kul-  
...kesvaidžio randa perbloškė kambaryje esančius  
...čekistus. Čekistai slėpėsi kas kur išmėnydamas,  
...šieni spruko po lovų, kiti krito kambaryje už  
...sienų, nepaleizdami šie "nenugalimieji" nė vieno  
...juvio.

Čekistai anksti rytą atėję į šią sodybą slap-  
...tai laikėsi laukdami reikiamo momento kautynėms.  
...Čekistai matydami ateinančius partizanus per  
...lauką, susiginėjo tarp savęs - vini sakė, kad  
..."naša" kiti, kad "banditai". Bet kaip prt.  
...Montė pravėrė kambario duris čekistai isitikino,

duris stovėjęs čekistas ap-  
 o ir ... spintas nespėjo nei gaiduko  
 lausti. Šis bezdžionės ipėdinis būtų neiš-  
 anęs, tai ... septinpėdės " gaiduko spustėkė  
 prt. Mentė būtų buvusi paskutinė gyventi  
 šne pasaulyje sekundė, Bet persigandęs prie  
 rų stovėjęs čekistas virto prie žemės ir  
 artu su kitais " nenugalimaisiasi " tylėjo.  
 prt. Mentė laistė ir glestė parako ugnies liežu-  
 vlais "nenugalimuosius " iš kiemompusės per sieną  
 " Nenugalimieji" bezdžionių ipėdiniai drėbėdami  
 sjudėjo.

Perbloškę " nenugalimuosius" prt. pasitraukė iš  
 gyvenvietės. Prt. Mentės kulkosvaidžio šūvių  
 garsai, kurie skelbė mirtį priešui, sujudino visoje  
 apilinkėje esančius " nenugalimuosius", kurie iš  
 nakties buvo didžiulėmis bandomis prigriuvę i  
 žilių apilinkę, kurią norėjo sukruvinti kruvinąją  
 auka. Jie buvo išsislapstę po sodybas ir ivairius  
 krūmokšnius ir laukė isakyme terorizmojančiam  
 darbui. Jie visi po prt. Mentės šūvių baimės apim-  
 ti ėmė kaišioti galvas iš krūmokšnių ir sodybų.  
 nes jie nežinojo, kuriam iš jų teks susidurti  
 su šiuo kulkosvaidžiu, kuris teisingai baudžia  
 grobuonis čekistus mirties bausme už jų daromą  
 terorizaciją Pavergtoje Tėvynėje.

Partizanai būvo numatę pasitraukti pežr  
 geležinkelį, bet jau visa geležinkelio linija  
 čekistų buvo užpostuota. Partizanai buvo privare-  
 ti trauktis i tą patį miškeli, iš kurio atėjo .  
 sujudinti čekistai tarsį bitės ėmė splestis i  
 susiž udimo vietą ir pėdsakais varinėtis po  
 žilių miškeli partizanus. Partizanai matydami  
 esą apsupti nusprendė žūt būt verštis per  
 žalnieriškių vieškeli i didesnį miško junginį.  
 Prie vieškeliu partizanus pasitiko smarki priešė  
 ugnis. Šią priešė ugnį, partizanai atsakė  
 smarkia atsakomąja ugnimi, kuri šiek tiek aptil-  
 dė priešė ugnį. Prt. Mentė atsargiai apžvalgęs  
 vieškeli, pastebėjo antroje vieškeliu pusėje  
 tankiai iš dėstytus postus. Platus ir aukštai  
 sukastės vieškelis ir stipri priešė linija

partizanai padėti būtų per daug rizikinga  
As per vleškeli. Prt. Monté tilutėliai pranešę  
pat golinčiams kovos broliams - Priešo pozicij-  
a geroje padėtyje. Visi partizanai dar pasitraukę  
miškelyje gilumą. Pasitraukę partizanai i miškelyje  
duri sustojo pasilsėti - Štai jau girdėti trūkš-  
elėjo, greičiausiai vežasi pėdsakais! pratarė  
prt. Mauzeris. - Kaip matyti mes visvien kauda-  
niesi neišmušime tų visų bezdžionių, bet mes juos  
turime apstatyti, duokime ratą ir tuo gausime  
sumėtyti pėdsakus, istosime i čekistų pėdsakus  
kurie suklaidins juos. Ir šioje kilpoje kurje  
čekistai nori mus pasmaugti patys susipainios!  
- dėstė savo planą prt. Tėvas. - Štai jau juda  
eglaitės anoje pusėje aikštėlės, antai per aikštę  
eina, eina šantuvus nutempę! - ranka parodė prt.  
Mauzeris i čekistų isidėsčiusią grupę, kuri jau  
slinko per aikštėlę. Visi partizanai sutiko su  
prt. Tėvo planu. Tylomis ėmė trauktis, nuo artėjan-  
čių čekistų darydami miškelyje ratą. Kiek toliau  
pasitraukę, staptelėjo minutei, tylu. - Štai gir-  
džiatepamiškėje čekistai rėkauja! ispėjo prt.  
Mauzeris. Ir staiga ranka parodė jis i rėtų medžių  
aikštę kurioje čekistai medžių kamienais prisi-  
dengdami slinko link partizanų. Ir kaip sykis  
ima šaukti - "Piriet, piriet bandit pasdavais,  
niekte nebūdit". Tiksliai nematydami partizanų  
čekistai nešovė. Prasidėjo tiesiog bėgimo lenk ty-  
nės. Matyti čekistai isitikino, kad? ~~partizanai~~  
partizanų miškelyje yra ne daug todėl tiesiog  
bandomis ėmė puliti ir vaikyti. Viena čekistų  
banda vaikydama partizanus paleidžia ir perduoda  
kitai čekistų bandai. Ir tiesiog iš rankų i ran-  
kas mėtydami partizanus vaikė apie 5val. sukdam  
ratu. Gilus sniegas ir beprotiški čekistų rėka-  
vinai, kad pasiduetu gyvi labai nuvargino parti-  
zanus. Tada partizanai metėsi iš tonužburte rato  
i šoną i labai tankes eglutes ir sugulė i sniegą.  
Šluostėsi prakaituotus ir išvargintus veidus  
per kuriuos upeliais tēkėje prakaitas. Čia  
partizanai laukė kautynių momento, nes toliau  
bėgti jėgų nebeturėjo. Visame miškelyje girdėjosi,



R a m u n é

Luvosiem draugui 1952.09.02.

Kaip vieną nakti baltutės snaigės šoko,  
"Vidunakčio baladę" už langų,  
Inešdamas skaidraus jasmatrės juoko,  
Į mano kambarėli išengei ir Tu.

Kalbėjo apie ryštą mėsos Tavo akys,  
Ir apie sunkią kovą bylojo jos man.  
Aš supratau, jog šitos tamsios naktys  
Ir jėgų, ir džiugsmo atėmė daug Tau.

Ir pažinau Tave galingą arą esant,  
Kuris neboja audrų nei žaibų.  
Drąses daug slepenčios, ugningos Tavo akys  
Padėjo rodyt kelią, kuriuo aš eiti turiu.

Ir Tu tapai man mylimiausiu broliu,  
O mūsų motina – gražioji Lietuva.  
Tėvynės ilgesys visur Tau kelią rodė,  
Ir jo šviesa man liks jau neužmirštama.

Taip greit prabėgo dienų daugel,  
Sutirpo snaigės ir pražydo gėlės.  
Ir daug naktų praleista buvo drange,  
Mums kalbant apie gražų rytą tėviškėlės.

...ne kitaip likimas...  
esamus tes like kovos draugai,  
sulauktas bus Tėvynės atgimimas,  
gingai žavusius minės istoriniai vardai.

Įsėkis, mielas drauge, po kovos garbingos  
mylimej žemėlėj Lietuvos laukų.  
Tikrai tikin - be dabarties audringos,  
išvys dar žmonės ir laisvų dienų.

Tavo atminimą giliai širdyj paslėpsiu,  
Nors ir žuvai, bet man Tu - nemarus.  
Ir tavosioms idėjoms visad karštai tikėsiu,  
kilniųjų žmonių siekiamas tikslas nežūs!

/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/S/

STOJE

TĖVYNĖJĖ

Vaišgantas

Nauji Metai.  
/ Isterinė apysaka /

Graži žiemos diena, laukai apkloti balta sniego drobulė. Dangus šviesiai mėlynas, giedras. Iš mūsų namų aiškiai matosi miškas - medžiai pribermeje, tartum, sidabru papuošti nematomo dailininko rankos.

Aš tuo laiku važinejau si rogutėmis, leisdamasis nuo pusnyno į kiemą - Vytuk, eik į kambari gana jausti, lauksime Naujų Metų! - Šaukė mane į kambari.

Kambarys sutvarkytas šventadieniškai - stolas nuplautas baltai ir apdengtas balta raštuota staltiese. Viename kampe stovi puošni kalėdinė eglutė. Tėvelis jau nusiprausęs ir apsirengęs išeiginiais rūbais sėdi prie stalo ir ramiai žvilgsnįgi žiūri pro langą. - Štai jau ir kaimynas Kanapė ateina, bus smagiau sulaukti Naujų metų - atsistojo jis. - Garbė Jėzui Kristui! - pasveikino tėvas Kanapė. - Per anžius - atsakė tėvelis. - Sveikas, kaimyne! - sveikino atvykęs kaimynas mane tėveli.

- Prašau sėstis, kaimyne, pradėsime laukti Naujus Metus. Mama pradėjo nešti valgius.

Ant stalo pasirodė keptas kumpis, baktas baltutėliai piragas ir visokie piragaičiai. Tėvelis išėmė patotus alaus qseti ir pripildė stiklines.

- Vytuk, pradėk degti eglutę. Aš paėmęs šakali deglio jau puošnioje eglutėje žvakutes. Tėvelis atsistojo ir peržvelgęs ramiu žvilgsniu visą šei-

sim " Sveikas Jėzau

sutartinai giesmelę, tėvelis  
 a prie stalo vakarieniaujant  
 ojančio alaus stiklinę - Sveikas,  
 ag, uti ką Dievas davė. Kanapė  
 is kreipėsi i tėveli - Turbūt dabar  
 ati prie lituvių valdžios negu prie  
 ? - Daug geriau, ką ir bekalbėti - pri-  
 evellis - dabar esame apsitaisę ir pavalga  
 tri penai. Visi laikraščiai ir knygos spaus-  
 - lietuviškai, mūsų vaikučiai mokosi lietu-  
 ose mokyklose nemokamai. - Tai išeina, kad  
 veltui karvome prieš "raudonuosius" ir "ber-  
 ontus" - vėl kreipėsi Kanapė nepriklausomybės  
 ovų dalyvis, savanoris. - Taip, taip, kaimyne, ne  
 veltui vergome karlaudami - pritarė tėvelis. Jis  
 iš lėto pakėlė stiklinę ir paragino išgerkline  
 po šią stiklinę už mūsų laisvą ir nepriklausomą  
 Lietuvą. Mano augume - išgėres pradėjo Kanapė - sun-  
 ku buvo gyventi. Mano tėvai buvo baudžiamai-  
 jiems reikėjo eiti i "lažą" dvaran dirb-  
 penai buvo žiaurūs, kad tik baudžiaminkas pas-  
 vėlindavo darban ar kitaip neitigdavo jiems,  
 tuo jau rykštėmis perdavo. Už darbą nemokėjo, dirbo  
 veltui. - Taip, taip - atsiduso tėvelis - kaip buvo  
 sunki baudžiava. - Knygų ir laikraščių veleidu  
 lietuviškai spausdinti - tęsė toliau Kanapė -  
 - maldeknyges ir kalendorius spausdino lietuviai  
 tik Prūsijoje ir slapta nešė per "rubežius" i  
 Lietuvą. Šiuos kilniadvasius lietuvius - knygnešius  
 rusų "urėdninkai" gaudė ir kišo i kalėjimus, kan-  
 kine ir trėmė i Sibirą. - Prašau, kaimyne, nesidiū-  
 džiuoti užkaskim ką matome ragino tėvelis. -  
 - Ačiū, ačiū, kaimyne, - dėkojo valgydamas Kanapė -  
 - dabar jau nebėra nedatekliaus. Dvarūs išdalino  
 žemę atidavė "kumečiams" ir bežemiems, kurie ją  
 taip myli, jog per nepriklausomybės kovas nesi-  
 gailėjo nei savo kraujo, nei gyvybių. - Dabar ypa  
 teisingai sutvarkyta - patenkintas isiterpė tėvelis  
 - matai kaimyne, - prisislinko arčiau Kanapė - kaip  
 gražiai esame isikūrę naujakurei. Mes esame laisvi

...ms neberūpi nie šv. Jurgis,  
 - Štai jau ir Nauji Metai,  
 is rėdo Dvylikta valandą gyvai pertraukė  
 ant kėnų tėvelis ir atsistojo. - Tegul  
 Nijieji Metai atneša mums dar lengvesni  
 Tegul šiais metais dar labiau pražysta ir  
 leisti mūsų mylima tėvynė, tai bus mums, kaimyne,  
 mokesčių už mūsų nepriklausomybės kovų žygius -  
 ir abu kaimynai, abu savo šalies kovotojai, visus  
 kovotojai, stipriai apsikabinę pasibučiavo.

Prasliuko 20 metų. Važiuoju iš miestelio i  
 bus. Diena nemaloniai šurkšti, dangus apsiniaukęs  
 lkaais sniego debėsimis. Sniego nedaug, kelias  
 usplikis, taip ir sprindžioja mano bėris vos  
 jas vilgdamas. Sėdžiu rogesė užsimastęs ir nie  
 ne pastebėjau, kaip pasivijau savo kaimyną Jurgį.  
 - Sveikas, gyvas, Jurgi, krisk i roges pavėžinsiu.  
 nes mums pakelini. Sveikas, sveikas, Vytai, išokes  
 i roges sveikino kurgi važinėji Naujų Metų išvaka  
 rėse. Reikalai, kaimynai. O tu, Jurgi, kurgi vaik-  
 štinėji pėsčias? Buvau teisme, argi tu nežinai,  
 Vytai, kad mane aprašė už tas prievoles? Man trū-  
 ko 10 litrų pieno ir 5 kg. mėsos, paruošų  
 agentas predavė už tai mane teisman. - O kaip bu-  
 vau teisme? - Feiraujuosi. - Priteisė triguba rin-  
 kos kaina smokėti. Gerai, kad aš esu mažas, kitai  
 būtu kalėjimas sodinė, ar Sibira trėmė.  
 - Matai, Jurgi, kaip bolševikai mus apvylė pradė-  
 jau piktai - jie žadėjomums visokių gerybių,  
 sakė - "Minkite mēmę, tarybu valdžios naujakuraims  
 bus visokios lengvatos, žėmė bus neapmokama." -  
 - Vytai, ką ir bekalbėti, tē ezijatai neria  
 lietuviai kaili per akis; jie su savo didžiulėmis  
 prievolėmis ir besaikiais mokesčiais mus visus  
 ubagai padarys - pranašavo Jurgis. Jurgi, Jurgi,  
 - nustebes žiūrėjan, - argi tu tikėj i komunistų  
 tauškalams, žinok jog nėra pasaulyje komunisto,  
 kuris sakytų tiesą. - Tikėti jiems tai netikėjan,  
 bet maniau, kad dar galės gyventi, o dabar matau,  
 kad mūsų gyvenimui galas! - Dar ne galas, Jurgi,  
 pamatysi, ateinančiais metais pradės grusti i  
 kolhezus. O tada bus mums " tarybinis rojus" -

...taip galvoju, kad bus kolho-  
...- ubagynai.

bėsnėkučiudami privažiavome Jurgio namus.  
...Vytai, susišildyti? - Indanas iš mano  
... ir važiuodamas arkli i daržinę,  
... i kambari pasisveikinau su šei-  
... - Prašau sėstis, Vytai, pasišildyti, juk  
... vakarą lauksime Naujus Metus - paprašė lėjes  
... i kambari Jurgis. - Kas čia dabar per Naujus Metus  
... pratarė liūdnai šeimnininkė - argi tu, Jurgi,  
... negirdėjai kas šiandien mūsų kaime atsitiko? -  
... - Nieko negirdėjau - nustebęs Jurgis žiūrėjo žmo-  
... nai i akis - sakyk greičiau kas atsitiko? - Ogi  
... Pagiri Kazi ir Pagervi Jonę areštavo ir išvežė,  
... visą turta surašė, kas bus toliau negalima žinoti.  
... mes su Jurgiu iš nustebimo išplėtę akis nebepa-  
... nojom ką be kalbėti. Firmasis atsipėikėjo Jurgis  
... - Ole, kas tau sakė, kad išvežė? - Ogi Pagiriū  
... Merytė atbėgo ir verkdamas papasakojo. Sako atva-  
... žiavo pilna mašina skribų ir čekistų. Apie 10  
... skribų apsupo namus, o kiti per lauką nuėjo pas  
... Pagiri. Pas Kazi labai smulkiai kratė, su geležiniais  
... virbais tvartą ir kambarius badė, net ir išėmė  
... apvėntę... Ji pati baisiai primušę imėtė i mašiną  
... ir išvežė.

Jurgis susimastęs rinta žiūrėjo pro langą i  
... prietemoje paskendusius liūdnus Lietuvos laukus.  
... JO akyse staiga sužibę pykčio ir keršto užuolios.  
... - Vytai, kaip tu manai, ar ilgai sius tie žmogūdrės?  
... Argi lietuviai ir tylės, kaip pieumami avinai?  
... - Ne, ne, ne tylės - raminau ipykusi Jurgis - jau ir  
... dabar nė tyli dalis susipratusių lietuvių, geriau jau  
... jog net su ginklais rankose kovoja, kiti kovos a  
... neišdirbdami nustatytų n rmy fabrikuose ir kol-  
... hozose, dar kiti kovoja prieš išsigimėlius lietu-  
... vius - šnipus. Juk Kazi ir Jonę irg suėdė šnipai,  
... bet mūsų pareiga, Jurgi, juos išaiškinti. - Gaila  
... Kazio ir Jono jie visų drožę bolševikams teisyb-  
... i akis - liūdnai, bet ryštingai pratarė Jurgis.  
... - Mielas Jurgi - prislinkau arčiau jo - daug sunki  
... reikės lietuvių tautai. Daug lietuvių jau išvežė  
... Sibirą, daug dar išveš ir išžudys, bet jų vietoje

... ir ši... už laisvę nesibaigė tol,  
 ... vėl laisva Lietuva. O dabar, Jurgi,  
 ... ranką prisimindami savo draugų kančias  
 ... kėjęnuose, pasižadėkime Dievui ir tėvy-  
 ... , kad mūsų pasikėbėjimas pasiliks giliai  
 ... . Visur ir visomis priemonėmis remsi-  
 ... už Lietuvos laisvę. Jurgis nuoširdžiai spaudė  
 ... ranką ir padėjęs apsukti arkli, atsisveikino  
 ... . Aš pasirūpinsiu sužinoti, kas čia  
 ... nupinėja mūsų kaimė, kad žinotume kō reikali sa-  
 ... etis, o vėliau prašysime atsakomybės už jų  
 ... dėsniškus darbus.

Taip rūpesčiuose ir baimėje sulankėme 1948  
 naujuosius Metus.

~ ~ ~ ~ ~

1951 metų rugsėjo 19 dienos vėly vakarą sugri-  
 gau iš kolchozo darbo, nes jame dirbame nuo ankstan-  
 ryto iki vėlaus vakaro. Tą dieną labai prisikomar-  
 vau su kertamąją mašina plaudamas vasarėjų.  
 traktoriais artos javų dirvos nelygios, tartum  
 kiaušilių sukništos, beveik visas smegenis iš gal-  
 vos iškratė. Kodėl taip vėlai, ar negalėjai anks-  
 čiau pareiti? Žinai, kad nėra nie žabellio kuo va-  
 karienę išvirtti! barėsi žmona irgi, tik ką parėjus  
 iš kolchozo darbo. Nesimark, Marytė, žinai, kad  
 vergijos darbai nepabaigėmi raminau žmoną. - Už-  
 kasime ką nors šalto pasiūliau. Kagi užkasi šalt  
 kad nieko daugiau nerurime, bulvės piktai apyte-  
 lėjo žmona. Aš visai buvau užmiršęs, kad nėra  
 nie duonos, nie kruopų, nie miltų. Taip mums su žmo-  
 na besišnekučiuojant, staig sulojo šuo ir kieme  
 pasigirdo skūbus žingsniai ir beldimas i duris  
 - Vytai, Vytai eik pažiūrek, kas taip vėlai beldosi?  
 - Sunerimu žmona. - Leis, leis, Vytai, vidamas išgirdau  
 Jurgio balsą. - Kas tave, Jurgi, taip vėlai veja?  
 - teiravausi sklesdamas duris. - E, Vytai, neklausk,  
 bet greičiau leisk i kambari! - išgąstngai pratarė  
 jis. Lejęs Jurgis i kambari nie ne pasisveikines  
 atsiduso - Pasaulio galas! Pasaulio galas! - Kas  
 per pasaulio galą - beveik kartu su žmona paklausė

195

...visi i Sibira! Argi jus nieko  
...ai pasvelge jis. Nieko dar negir-  
...ntai. Kad raoduonieji budeliai  
...ntiecius kalėjimuose ir veža i  
...uos, nera mums naujina, bet geriau pasakyk  
...ūsų kaimo išvežė? Jurgis giliai atsiduses  
...sėde, valandėle patilėjes pradėjo - išvežė  
...uosius Pagirius, Kazio žmoną su vaikais, senoji  
...agerkienę, Jonę žmoną, Pavencių visą šeimą ir  
...irėnus. Ir vėk mūsų kaimas neteko keturių tikrų  
...lietuvų šeimų, o nežinia kiek dar veš - sunkiai  
...išbaigė Jurgis. - Argi aš tau nesakiau, Jurgi, tu  
...ekarą, kad Kazi ir Joną areštavo, kad dar negalės  
...tik pradžia? - Taip tu sakei, bet aš galvoju, kad  
...nisiau būti nebegali, o dabar turbūt visus iš-  
...ge vežiet i Sibira. Mes irgi rengiamės kelio-  
...ei, žmonai liepiu džiiovinti duona - pasakojo  
...Jurgis. - Kuo mes už tų kuriuos išvežė, ir kuo  
...blogesni už tuos kuriuos dar veš? - raminau viltiem  
...netekusi Jurgi. - Ai, Vyta, baisu, baisu, aš šian-  
...dien mačiau!... Na, na - raginau greičiau kaimyną.  
...šlandieną buvau stotyje su kolo hezo javais,  
...pats mačiau, kaip atvažiavo pilni sunkvežimiai  
...prigrust lietuvių vyrų ir moterų, senelių ir  
...mažų vaikų. Privažiavus sunkvežimiams prie gele-  
...žinkelio stoties, juos tuoj apsupo čekistai ir  
...grąsindami automatais varė žmones i dvokę  
...gyvulinis vagonus, kurių langai buvo apki-  
...geležiniais virvais. Varant i vagonus moterys -  
...vaikai dejavo ir prašė atsigerti vandens. Ištro-  
...škusiems vandens niekas nedavė, tik grąsindami  
...automatais varė greičiau i vagonus i vergiją...  
...Varant viena senelė neteko sąmonės ir suklydo.  
...žmonės norėjo prieiti ir padėti senutei, bet  
...čekistai neleido nie vieno artintis prie "areš-  
...tuotų", o apalpusią senutę liepė kitiems tremti-  
...niams nešti i vagoną. Vienas pažystamas sakė, kad  
...iš mūsų rajono išvežė apie keturiasdešimt  
...šeimų - baigė liudnailingnodamas galvą Jurgis. -  
...- Taip, taip, jie dabar žudo mūsų tautą, kaip tik  
...imanydami. Bet tikėkim, Jurgi, ateis laikas, kad  
...už visus padarytas skriaudas mūsų tautai reikės  
...jiems atsakyti! - Vyta, Vyta, kažin ar mes besulauk

imo - beviltiškai  
, netili; kad teisybė

...rie kasa doobę mūsų  
patys į ją neikris? - itikinėjau abėjojanti

...ga Jurgio akys paslaptinai sužibo, prisilinko  
arčiau ir galvą palėnkęs tyliu balsu pradėjo  
...n pasakoti slapčiausias savo žinias. - Žinai,  
...ytai, ši rytą ankstiėjau į arklidę prie arklio.  
...inai, ten prie krūmelių, kur kelias pasisuka net  
...venčių, išgirdau žingsnius ir tyliai kažin-  
...esikalbant. Norėjau jau eiti atgal, be staiga iš-  
...dau Paberžio balsą kalbant kitiems trims vyrams  
...le atrodė kažiškai apsirengę. Kaip jie priėjo  
...čiau man net plaukai ant galvos pasišiaušė.  
...šien kalbėjosi du čekistai, vienas skrebis ir tas  
...išgana Paberžis. Dar nugirdau, kaip jis sėdė čekis-  
...tams, kad vieną naktį matęs du vyrus ieinant pas  
...avenčius, kurie buvo "banditai". Debar tu, Vytai,  
...supranti kas mūsų kaime žmonės ėdė. - Taip, taip,  
...aišku, būsim su juo atsargūs. Kaip tau, Jurgi, atrodė  
...kas tie per vyrai buvo, kuriuos matė ieinant pas  
...avenčius? Jurgis gikiai susimastęs po valandėlės  
...prataė - Greičiau šai jie buvo Lietuvos partizanai.  
...Aš turiu prisipažinti, kad nesu matęs gyvo par-  
...tizano. - O aš esu girdėjęs, Jurgi, kad ir partizanų  
...laikraštėliai yra leidžiami - tariau aš itiki-  
...namai. - Ar tikrai, Vytai, jie leidžia laikraštėlius  
...- nušvite Jurgio akys. - Taip, taip, yra leidžiamas  
...tikra lietuviška spauda. Gerai, Jurgi, matan jog  
...tu nelinkęs tarnauti bolševikams, tu pripuolamai  
...išaišlinai svarbų mūsų kaimo šnipų. Šis tavo dar-  
...bas gali padėti Tėvynės vadavime ir apsaugos  
...kaimo gyventojus nuo tolimesnio bolševikų teroriz-  
...zavimo, tik reikia kaimynus išpėti.

Aš išėjau iš kambario ir po valandėlės sugrižau  
atgal, bet man po šarku atkūrinės, prie širdies,  
buvo Lietuvos partizanų spauda, laikraštėliai -  
"Prisikėlimo Ugnis", "Laisvės Varpas",  
"Partizanas", "Laisvės Balsas", "Kovoiantis  
Lietuvis", "Partizanų Šūviams Aidinti", o iliraščių  
knygą "Kovos Kelio Žengiant" ir "Mes Nemirę".

...vietoje stja kiti, o  
...iššudyti.

...jas su lietumi dar labiau  
...girdžio pabudęs iš miego,  
...bet aiškiai beldžiasi i mūsų  
...kas? - paklausiau. ~~...iššudyti~~  
...uošvi, esame suliję, kad nei siu-  
...s sapso nebėra!... Iš balse pažinau partizanus  
...su džiungsmo skubėjau leisti i kambari.  
...labas vakaras, uošvi, kaip gyvuojate? - Sveikin-  
...as partizanai. - Ar daug išvežė iš jūsų kaimo? -  
...teravosi jie. - Keturias šeimas išvežė ir ne-  
...nom kiek dar išveš? Girdėjom, kad vėl veš? - Va-  
...ar jau iš kitų kaimų vežė - pertraukė jamas  
...rtizanas. - Žinai, uošvi, mes i jus su dideliu  
...šymu - ar negalėtumem ryt dieną perbūti pas  
...išsidžievinti ir pailsėti, gal čekistai neuš-  
...os? - juokavo partizanai. - Tiek geros jų uošvė  
...bėra - tariau aš linksmi - tik tai jiems tarnauja  
...ketuviški šumys, kaip mūsų Paberžis, kuris per  
...aktis aplink namus uostinėja. - Ar tikrai? - Uoš-  
...domėjo vienas partizanas. - Ar toli nuo čia gy-  
...vena? - Tolokai. Manes jis neišuoštinės - nusijuokiau  
...- Aš atsargus. Partizanai pasiliko kelias dienas  
...pailsėti tolimesniems kovos žygiams.

Vakare atvyko Jurgis ir pasisveikines pradėjo  
...kūstis visokiais nedatekliais. - Žinai, vytai,  
...man vėl aprašė turtą už nesumokėtus mokesčius,  
...nežinau ką ir bedaryti, - skundėsi ~~...jie~~ jis. Reik-  
...tų važiuoti miestan ką nors iš paskutiniųjų  
...parduoti, bet brigadininkas neišleidžia. - Taip,  
...Jurgi, spaudžia mus kasdien stipriau ir stipriau.  
...Patarlė sako - "Prieš baigas ir musė skaudžia  
...sanda." - Ar tu, kaimyne, manai, kad raudonuoji  
...tironija eina prie galo? - tieravosi linksmesnis  
...Jurgis. - Taip, manau, taip ir bus! Dar kokius metus  
...jie ir išsilaikys, bet galas jai neišvengiamas -  
...-tvirtai tvirtinau. - Kad Dievas duotų, jog greičiau  
...baigtusi Lietuvos tautos vargai - giliai atsibuso  
...Jurgis. - Taip, Jurgi, laisvasis pasaulis žino  
...mūsų vargus ir kančias. Greitai ateis ta diena,  
...kad mūsų trispalvė vėl suplevesuos prie senų lie-  
...tuviškų s.



...kaimo kalne - kalbėjau  
 tai, ... taip, kaimyne, -prėjau arčiau  
 jo laisvės partėjimas priklauso ir nuo mūsų  
 pačių lietuvių elgesio, jeigu mes būsimė vieningi  
 ir tartinai susipratę, neišduosime vienas kito  
 okupantams, tai greičiau sulauksime laisvę. Dabar,  
 Jelas Jurgi, aš pasiūlyčiau susipažinti su mūsų  
 artizanais, kurie šiuo metu yra pas mane. Staiga  
 iš kito kambario iėjėrys šaunūs, kariškai apsiren-  
 gę, jauni vyrai. Ant jų šakių mūdielių kairiuju  
 rankoju skaisčiai švietė LLKS kovotojų ženklai.  
 Sveikas, Jurgi, susipažinkime - juolavo jaunieji  
 vyrai, -uošvis mums nupasakoje jog esate padėrnė  
 ir susipratę lietuviai. -Sveikinu jus taurieji  
 Lietuvos sūnūs! Aš nebetikėjau, kad dar esame vyrai,  
 kurie su ginklu kovoja mums laisvę! Dabar tai jau  
 tikiu, kad dar ateis laisvės dienos mūsų Tėvynei.  
 -Taip, taip, Jurgi, ateis laisvės rytaš, nes aš pa-  
 jau ašta! -drasiai kalbėjo partizanai. -O dabar  
 pasiskaitykite mūsų spaudes -padavė partizanišku  
 laikraštėliu Jurgiui. -Taip, aš jau jūsų spaudes  
 truputi skaičiau, Vytas buve man davę -prisiprašino  
 -Jūsų spanda graži ir širdžiai maloni, rodosi  
 skaitytum, skaitytum ir niekada negalėtum atstatyti  
 gti!...

Atsisveikindamas Jurgis nuoširdžiai spaudė  
 partizanams rankas ir pasižadėjo, kiek pajėkybės  
 leis, remti LLKS - di.

...  
 Artėja Naujieji Metai. Visur laukai priengti  
 stora sniege sluoksniu, iš po kurio matosi nepian-  
 vasareju laukai, nerantų linų plotai, nenubėstų  
 bulvių bei būroku vages, liūdija apie "tvarkingą  
 ir pirmalaiki" kolchoze derliaus nuėmimą.

Eidamas iš vergiško kolchoze darbe i namus  
 sutikau Jurgi. - Kagi šiandien veikei, kaimyne? -  
 -užklausiau. -Linus iš po sniege trunkian -atsakė  
 liudnai. -Siemet jau visiškai veltuj vergaujam  
 ,kaip ir beišsimaltinsime? -nerimavo Jurgis. -Taip,  
 kaimyne, juk rytoj Nauji Metai, gal užaitum pas  
 mus lauktome kartu -pasiūliau. -Gerai, gerai, ateisiu  
 -atsisveikino jis.

...ka... anžiule šalčio banga, isiri  
 ...bari... Labas vakaras, šeimininkė,  
 ...ai jau "šepti"? sveikino jis žmoną. - Taip,  
 ...yve, piragai šiomet tikrai "tarybiški",  
 ...laips negalima ištraukti. Prašau sėstis,  
 ...de, lauksime Naujuosius Metus - ragino Jurgi  
 ...na. - Marytė ar vakarienė jau išvirta? - nekantre  
 ...travausi. - Taip, taip sėskite tiktai prie stalo  
 ...ragino žmona nešdama syrupe lėkštę ir stambiai  
 ...altū miežių ragaišio nat stalo. - Prašau, Jurgi,  
 ...kaskime raginau kaimyną - pildamas runkelinio  
 ...aus i stiklinę. - Ačiū, Vyta, tu ir ašaus ne bū-  
 ...tai mes visai "netarybiškai sulauksime  
 ...us Metus - juokavo jis. - Nagi, kaimyne, kas čia  
 ...ar alus - cukrinių runkelių nuvirino, truputį išėjo  
 ...nių, vietoje arbatos atsigerti. Juk žinai, kad i  
 ...poma cukrini runkeli" visų mūsų vargšų kalbos -  
 ...rankų rankos yra ištiestos - nusijuokian. - Na, na,  
 ...bandykime, kaip tas tavo alus - pakėlė stiklinę  
 ...Jurgis. Tuopačiu laiku kieme suloje šuo. - Turbut  
 ...ubagas keks ateina - žiūrėdama per langą sprendė  
 ...žmona. Pažvelgiau i langą. Keliuėjo senis laida  
 ...pasiramstydamas, vos, vos kojas vilkdamas. -  
 ...kit, suka i kiemą - atsigrižo nuo lango žmona  
 ...tų ubagų be galo, be krašto, eina ir eina, net  
 ...ričios durys neužsidaro! - karsčiasosi ji.  
 ...-Garbė Jėzui Kristui! - leidamas i kambari svei-  
 ...kinosi senelis. - Per Anžius Amen! - atsakė žmona. -  
 ...-O, sveikas, dėduk! - pažinęs savo tėvelio draugą  
 ...sveikinau Kanapę. - Na, dėduk, būsite turtingas nebe-  
 ...pažinome, per elgėtą palaikėm. - Taip, taip, vaikeli, ai,  
 ...kaip elgėtā ir esu, matote keks nuplišęs - gėdingai  
 ...rodė savo skarmalus - net pačiam gėda. - Sėskite,  
 ...dėduk, gal pasiliksime nakvynės, pasišnekučiuosime,  
 ...sulauksime Naujuosius Metus. - Labai ačiū, vaikeli, ai,  
 ...susigriandinęs kalbėjo senelis, sakau užėisiu  
 ...pas savo geriausio draugo sūnų pergulėti. - malonu  
 ...dėduk, kad mūsų nepaniršai aplankyti, jau daug metų  
 ...praėjo, kaip buvome susitikę. Priėjau prie senelio.  
 ...Jo rūbai buvo vieni skarmalai, kojos buvo apautos  
 ...didėlėmis guminėmis naginėmis. - Prašau prie stalo

... ir jį reforme sėmėgą kviečian  
 ... visi Naujus Metus.  
 ... vaikeliai, - dėkojo senelis sėsdamas  
 kas čia jūsu kaime yra atsitike, kažkoks žmo-  
 -gerės? - Nieka negirdėjome, tikčia prieš kelias  
 vienas iš mūsų kaimo dingo be žinios - nestebės  
 -ėjo Jurgis. - O kaip tansta sužinojote, kad  
 -erės? - Aš ėjau tuo keliu, kuris eina nuo jūsų  
 choze karvių fermos - pradėjo iš lėto pasakoti se-  
 -is. - Ten ties tais krūmais, kur upelis tiesiai  
 -isuka į pietus, pamačiau stovinti būri žmonių ir  
 -mūšminką. Priėjęs arčiau mačiau, kaip iš up-  
 -o išvilko skenduoli. Nuėdamas dar išgirdau, kaip  
 -as išvyru pasakė. - Tas tikrai yra Peberžis! -  
 - žinom, dėduk, apie tą pabėži - švelniai tarė  
 - buvo mūsų kaime šnipas, jis šidavinėdavo  
 -tuvius atėjūnams. - Ateis laikas, - pikrai pasakė  
 - Jurgis - kad visi šnipai susilauks skenduolių  
 -le!

- Na, dėduk, imkite stiklinę ir tu, Jurgi, išgersime.  
 - O dabar, dėduk, papasakok apie savo gyvenimą - kre-  
 -lausį i savo tėvo draugą. - Ech, ką čia ir be pasako-  
 -liūdnei nūmojo senelis ranka. - Kaip užėjo rang-  
 -nį i mano sūnų areštave, o vėliau visa jo še-  
 -išvežė i Sibirą. Ir pagalvokit vien tik už tai, kad  
 -is Lietuvos kariuomenėje buvo baigęs moky-  
 -kopą ir buvo pakeltas i puskarininkio laipsnį.  
 -dukteri su vyru pernai išvežė i Sibitą. Likau vienas  
 -namose, kaip pirštas, liūdnei šyptelėjo senelis.  
 - pradėjus mūsų kaime kurtis kolchozui, aš i jį neisi-  
 -račiau. Už tai mane pasodino i kalėjimą, kaltindami,  
 -kad aš esau buržuazinės Lietuvos savanoris ir už  
 -tai tarybinės santvarkos nepakenčias. Kadangi aš jau  
 -senas ir vergiškiems darbams netikęs, mane po trijų  
 -mėnesių paleido. Sugrižęs i namus nieko neberadau.  
 -karves, arkli ir kitą turtą paėmė i kolchozą, mane  
 -isirengė kolchoze raštinę. Ir štai dabar - pakilo su-  
 -sigriaudinęs senelis - likau be sūnaus, dukters, be  
 -turto ir pastogės!

- Tokia jau prie bolševikų tvarka - taminom senuką.  
 - Mes kolchoze dirbame blaurlau, kaip dvare vergijos  
 laikais, bet duonos neturime. Šiemet beveik viskas

... nuomą iškūlėme, tuoj išvėžė  
iši. Už de... lenius gavome po 200 gramų  
rusių rugių ir po 100 gramų tokių pat miežių  
iškinom senukas.

- Kaip jūs manote ar nesibaigs tos kančios  
galian? - kreipėsi Kanapė į mus. - Aš manau,  
d jau parkutinieji, ir patys liūdniausieji  
ujleji Metai bolševikų vergijoje - aiškinau  
mukul. - Ar ištikrųjų taip? - džiaugsmingai  
jodėjo senukas. - Nesenai pranešė per radio  
Amerikos, - aiškinau toliau - kad lietuviai  
rsumą ir laisvės troškimą įvertina visose  
sivosios pasaulio tautos, o ypač amerikiečiai  
sta. O naujasis Jungtinių Amerikos Valstijų  
zidentas generolas Eizenhueris pasakė:  
šano širdis skausmo suspausta dėl bolševikų  
vergtų tautų kančių ir ašarų! "

- Mūsų broliai lietuviai laisvame pasaulyje,  
taipat, dare visą ką gali dėl Lietuvos išlaisvinimui  
mūsų pasiuntinys Jungtinėse Amerikos Valstybėse  
ministeris Povilas Ž a d e i k i s itelbė  
skunda Jungtinių Tautų Pilnaties posėdžiam.

- O! gaila, kad aš jau senas - skundėsi Kanapė -  
-kitaip ir aš eičiau karianti dar dėl  
Lietuvos laisvės.

Est jūs, vaikeliai, esate dar jauni, todėl  
kaip Tėvynė šauks, išgirskite jo balsą!  
-džiaugsmu švitėdamas mokino mus senukas  
Kanapė.

- Štai jau ir Naujieji Metai, jau  
laikrodžio rodiklė rodo dvylikta valandą -  
- Pakilau staiga - Mieli kaimynai ir  
bičiuliai pakelkime ir išgerkime šio alučio -  
- paraginau stovėdamas kaimynus.

O dabar, kai, viena minutę tyles susikau-  
a pagerosim save brolius ir seseris, tėvelius  
vaikučius, kurie kenčia kalėjimuose, Sibire,  
jie yra žuvę kovos lauke nuo raudonojo budel  
kos ir tuos, kurie drąsiai ir ryštingai  
joja dėl Lietuvos laisvės!

Tegul š i a i s m e t a i s sugaudžia  
laisvės varpas!  
Tegul š i a i s m e t a i s suplevesuoja  
mūsų trispalvė žydrioje Lietuvos pažangioje  
Tegul š i a i s N a u j a i s M e t a i s  
pišta mūsų broliai ir sesės iš Sibiro  
igų ir iš šaltųjų ir dvekenčių kalėjimų!  
Tegul š i a i s m e t a i s sugrąžta  
laisvės kovotojai iš miškų ir girių, netolai  
laisvės ir pergalės vėliavą mūsų brangiam  
Tvynei Lietuvai!!!...

/n/n/n/n/n/n/n/n/n/n/n/9



